

specifikace: věcná příslušnost okresních soudů k řízením stran nároků vyplývajících z pracovněprávních vztahů

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

Ncp 238/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobce: **NatWest Markets N. V. (dříve The Royal Bank of Scotland N. V.)**
registrační číslo 33002587
sídlem Claude Debussylaan 94, 1082MB Amsterdam, Nizozemsko
zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Hartmannem
sídlem Sokolovská 5/49, 186 00 Praha 8

proti
žalované: **D. Ch. D., IČO XY**

o zaplacení 14 854 EUR a 70 142,46 Kč s příslušenstvím,

vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 32 Cm 24/2016, o určení věcné příslušnosti,

takto:

- I. K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.**
- II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Obvodnímu soudu pro Prahu 1.**

Odůvodnění:

1. V řízení vedeném u Městského soudu v Praze (dále jen „předkládající soud“) pod sp. zn. 59 Cm 54/2009 (dále jen „původní řízení“) učinil žalobce (v procesní pozici žalovaného) rozšíření vzájemného návrhu, který v původním řízení vznesl vůči žalované (v původním řízení v postavení žalobkyně), když navrhl, aby soud připustil rozšíření žaloby o nárok ve výši 14 854 EUR (z původních 95 978 EUR na celkových 110 824 EUR) a o nárok ve výši 70 142,46 Kč (z původních 148 557,54 Kč na celkových 218 700 Kč), to vše s blíž specifikovaným příslušenstvím; usnesením ze dne 2. 9. 2016, č. j. 59 Cm 54/2009-587,

39 Cm 130/2009, předkládající soud v původním řízení rozhodl, že „vzájemný návrh žalované ze dne 18. 12. 2013, kterým žalovaná požaduje po žalobkyni zaplatit částku 14 854 EUR a zákonný úrok z prodlení z částky 95 978 EUR od 17. června 2010 do zaplacení a z částky 14 854 EUR od 18. prosince 2013 do zaplacení a dále zaplacení částky 70 142,46 Kč a zákonný úrok z prodlení z této částky od 18. prosince 2013 do zaplacení se vylučuje k samostatnému řízení“.

2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), s tím, že tato věc nepatří do věcné příslušnosti krajských soudů, když Nejvyšší soud ve svém zrušujícím rozsudku ze dne 28. 1. 2020, č. j. 21 Cdo 3978/2018-913, posoudil vztah mezi účastníky jako pracovněprávní.
3. Žalobce ve svém vyjádření k otázce věcné příslušnosti konstatoval, že s názorem Nejvyššího soudu, že vztah mezi účastníky je vztahem pracovněprávním, nesouhlasí, neboť je i nadále přesvědčen, že jeho vztah se žalovanou, který byl založen smlouvou o poskytování poradenské činnosti ze dne 16. 11. 1998, je vztahem klient - advokát. S ohledem na uvedené žalobce uzavřel, že věcně příslušnými k rozhodování sporů mezi účastníky by měly být soudy krajské a místně příslušným by měl být Městský soud v Praze.
4. Žalovaná k příslušné výzvě zaslala předkládajícímu soudu obsáhlé vyjádření, označené jako „vyjádření žalované k věcné příslušnosti Městského soudu v Praze“, ve kterém podala obsáhlý rozbor vad řízení. Ve vztahu k otázce věcné příslušnosti poznamenala, že tento spor vychází ze shodného vztahu jako původní řízení, a tudíž i nároky vznesené žalobcem spočívající v rozšíření protinávrhu musí být vyhodnoceny ve vzájemné návaznosti na pracovněprávní spor doposud vedený v původním řízení. K postupu předkládajícího soudu se žalovaná vyjádřila tak, že „je zjevné, že po četných procesních chybách se Městský soud v Praze chce předmětného spisu „zbavit“ a postoupit ho společně se spisem sp. zn. 59 Cm 54/2009 a 39 Cm 130/2009 Obvodnímu soudu pro Prahu 1“.
5. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
6. Jak vyplývá z odstavce 1. odůvodnění, řízení v této věci je po vydání usnesení ze dne 2. 9. 2016, č. j. 59 Cm 54/2009-587, 39 Cm 130/2009, předkládajícím soudem vedeno stran návrhu žalobce na připuštění změny - rozšíření (vzájemné) žaloby o 14 846 EUR a 70 142,46 Kč s příslušenstvím. Jak se přitom podává z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 28. 1. 2020, č. j. 21 Cdo 3978/2018-913, který byl vydán v původním řízení, Nejvyšší soud tímto rozsudkem zrušil příslušná meritorní rozhodnutí prvoinstančního soudu (Městského soudu v Praze) a odvolacího soudu (Vrchního soudu v Praze), přičemž současně rozhodl, že věc bude postoupena k dalšímu řízení Obvodnímu soudu pro Prahu 1; Nejvyšší soud v uvedeném rozsudku dospěl k závěru, že smlouva, z níž účastníci dovozují vzájemné nároky v původním řízení, a to včetně původního vzájemného návrhu žalobce (v pozici žalovaného), založila pracovněprávní vztah.
7. S ohledem na skutečnosti uvedené v předchozím odstavci (6.), kdy sdílí závěry, které stran (hmotně)právní povahy vztahu mezi účastníky ve svém rozsudku učinil Nejvyšší soud, rovněž (stejně jako Nejvyšší soud) nadřízený soud uzavírá, že se v daném případě jedná o spor, na nějž dopadá obecná úprava věcné příslušnosti okresních soudů ve sporném občanském soudním řízení obsažená v § 9 odst. 1 o. s. ř., neboť pracovněprávní povaha dotčeného vztahu je pochopitelně určující i z hlediska posuzování předmětu tohoto řízení.
8. Proto nadřízený soud rozhodl podle § 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř. pod bodem I. výroku tohoto usnesení, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

9. Rozhodnutí pod bodem II. výroku tohoto usnesení podle § 104a odst. 6 část věty před středníkem o. s. ř. se opírá o § 89 o. s. ř.; rozhodnutím pod bodem II. výroku však není dotčeno ustanovení § 105 o. s. ř. (§ 104a odst. 6 část věty za středníkem o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 9. dubna 2020

JUDr. František Kučera
předseda senát